

عنوان مقاله:

مقایسه ی اثر بخشی معماری مدرن و معماری ایرانی اسلامی در پیشگیری از وقوع جرایم براساس اصول CPTED

محل انتشار:

اولین کنفرانس تخصصی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

داود سیفی قره یناق - عضو هیات علمی گروه حقوق دانشگاه زابل

محمد مهدی پور - عضو هیات علمی گروه حقوق دانشگاه زابل

امیر کندی - عضو هیات علمی گروه حقوق دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

از سال 1960 مفهوم اصل CPTED از گردآوری تلاش های افراد صاحب نظر در بسیاری از رشته ها حاصل شده است: از جمله جین جاکویس جامعه شناس و طراح شهری، اسکار نیومن معمار و سی ری جفری جرم شناس. امروزه بسیاری از آژانس های انتظامی و برنامه ریزی دولتی از این روش برای ایجاد محیط های ایمن با همکاری ساکنان آنها بهره می گیرند. این رویکرد حتی در مجموعه های تجاری، مسکونی و آموزشی، و تحصیلی نیز بکار گرفته می شود. جلوگیری از جرایم از طریق طراحی محیطی را می توان طراحی مناسب و بکارگیری بهینه محیط مصنوع در کاهش جرایم شهری دانست که در بهبود کیفیت زندگی (quality of life) و افزایش رضایت مندی شهروندی (urban satisfaction) تاثیر بسزایی دارد. متأسفانه بحران مسکن باعث شده تمام تلاش افراد داشتن سرپناهی باشد، و این امر منجر شده کمتر به پتانسیل های بالقوه مناطق شهری در کاهش یا جلوگیری از جرایم توجه شود. و در معماری مدرن توجهی چنان که باید و شاید به اصول CPTED نشود. یا مداخله در ساختار زبان الگوی شهرسازی ایرانی اسلامی می توان در یافت که اصول جلوگیری از جرایم از طریق طراحی محیطی در شهرسازی ایرانی اسلامی به کار می رفته است.

کلمات کلیدی:

طراحی محیطی، پیشگیری از جرم، سبک معماری اسلامی، معماری مدرن، جرم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/411183>

